

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.20.711/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes neve

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Lázár Médea ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Károlyi Attila ügyvéd

cím4

A per tárgya: gyermektartásdíj mértékének megváltoztatása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kaposvári Törvényszék 1.Pf.20.605/2021/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fonyódi Járásbíróság 5.P.20.092/2020/29/I.

Rendelkező rész

A Kúria a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek – 15 nap alatt – 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2008. május 3-án helysége1on megkötött házasságát a Fonyódi Járásbíróság 2013. november 28-án kelt és jogerőre emelkedett ítéletében bontotta fel. A járulékos kérdésekben egyezséget kötöttek, amelyben alperes egyebek mellett kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperessel közös, 2008. október 11-én született személy1 utónevű gyermek javára 2013. december 1-től kezdődően 20.000 forint határozott összegű gyermektartásdíjat fizet. Ezen vállalásának az alperes maradéktalanul eleget tett, utóbb a tartásdíjat havonta 30.000 forintban teljesíti.

[2] Az egyezségkötéskor a felek gyermeke 5 éves volt, középső csoportos óvodás, jelenleg pedig a helysége1i Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola 6. osztályos tanulója.

[3] A felperes 2020. március 1-től 2021. február 21-éig terjedő időszakban 146.410 forint havi átlagjövedelemmel rendelkezett, azóta munkabére bruttó 400.000 forint, ami 270.000-280.000 forint körüli nettó átlagkeresetet jelent. Ehhez a gyermek után 13.700 forint családi pótlék járul, továbbá az alperes által fizetett havi 30.000 forint összegű gyermektartásdíj, valamint a gyermekekre tekintettel körülbelül 10.000 forint összegű adójóváírásban részesül.

[4] A felperesé az általa 2018-ban vásárolt és kizárólagos tulajdonát képező helysége1i családi házas ingatlan, amelynek vételára 18.500.000 forint volt, amihez 14.800.000 forint hitel társult. A hiteltörlesztést édesanyja és annak férje fizeti, továbbá a gyermekkel kapcsolatos kiadásokba is besegítenek. Tulajdonában áll egy 2018-ban vásárolt Volkswagen Polo személygépkocsi.

[5] A felperes 2020. április 2-án házasságot kötött, férje ugyanazon cég nevelőben alkalmazott, ahol ő.

[6] Az alperes a cég neve2 Kft. alkalmazottja, 2019 márciustól 2020 februárig terjedő időben havi nettó átlagjövedelme levonások nélkül 530.517 forint volt, a levonásokkal csökkentett összeg 525.000 forint.

[7] Az alperes házasságának felbontása óta édesanyjával él közös háztartásban, kizárólagos tulajdonát képezi egy ikerház fele része, amelynek felújításához 6.000.000 forint kölcsönt vett fel 2017-ben. Egy Volkswagen Passat típusú személygépkocsi tulajdonosa.

[8] 2019. április 30-án a gyermeknél pajzsmirigy betegség fennállását igazolták, azóta személy2 gyermekgyógyász kezeli, aki helysége2on folytat magánrendelést. Ugyancsak helysége2on történik a rendszeres vérvétel, illetve ultrahang vizsgálat is. A gyermek folyamatos figyelemmel kísérése miatt negyedévente szükséges egy egyszerűbb, évente egy alkalommal pedig egy részletes vérvizsgálat. Az előzőek költsége alkalmanként 30.000 forint, míg a nagy vérvizsgálat költsége 59.000 forint. Emellett évente 2 alkalommal ultrahang vizsgálatot kell a gyermeknél elvégezni, amely költsége alkalmanként 15.000 forint. Négy alkalommal történik meg az orvosi kontrollvizsgálat helysége2on, melynek vizitdíja ugyancsak alkalmanként 15.000 forint. Emellett a gyermek rendszeresen gyógyszert szed.

[9] A peres felek gyermeke fuvolázni tanul, illetve 2020 ősze óta kézilabda edzésekre jár, amelynek havi díja 1.000 forint.

[10] A felperes 2019-ben peren kívül kezdeményezte alperesnél a gyermektartásdíj összegének felemelését, amelyre tekintettel az alperes 40.000 forint összegű gyermektartásdíjat ajánlott fel, és nem járult hozzá a gyermek orvosi kezelésével kapcsolatos többletköltségekhez, mindössze egy alkalommal vitte a gyermeket vérvételre.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[11] A felperes keresetében összességében 201.055 forintban jelölte meg a gyermekkel kapcsolatban felmerült indokolt és szükséges kiadásokat, amely magában foglalja a gyermek iskoláztatásával, zenei képzésével, tanulásával, lakhatásával, étkezésével és gyógykezelésével kapcsolatos költségeket. 2019. október 1-től kezdődően havi 110.000 forint gyermektartásdíjat igényelt. Kérte továbbá a hátralékos gyermektartásdíj megfizetését is.

[12] Hivatkozása szerint a bontóperi megállapodás óta több mint 7 év telt el, a gyermek szükségletei megemelkedtek, lényeges körülményváltozás következett be pajzsmirigy betegségének diagnosztizálásával.

[13] Az alperes ellenkérelmében a gyermektartásdíj összegét 40.000 forintban kérte meghatározni, ezt meghaladóan a kereset elutasítását indítványozta.

Az első-és a másodfokú bíróság ítélete

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével az egyezségben megállapított gyermektartásdíj mértékét megváltoztatta, annak összegét 2019. október 1-től 2020. december 31-éig havi 61.000 forintra felemelte. Az alperest kötelezte, hogy a gyermek tartására a továbbiakban fizessen havi 65.000 forint gyermektartásdíjat, továbbá 595.000 forint gyermektartásdíj különbözetet, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A bíróság rendelkezett a perköltség és az illeték fizetés mértékéről.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:210. § (1) bekezdésére, 4:214. §-ára, 4:215. § (1) bekezdésére, 4:216. § (1) bekezdésére és a 4:218. § (3) bekezdésében rögzítettekre.

[16] A felperes által kidolgozott indokolt költségek körében az iskolakezdéssel felmerülő 50.000 forintot elfogadta. Ugyancsak megfelelőnek találta a bíróság a havi 1.500 forintos kiadást osztálypénz, iskolai újság, illetve évközi tanszerpótlás címén. Elfogadta a laptop vásárlással kapcsolatban megjelölt havi 2.500 forintos költséget, valamint a zenei képzéssel összefüggésben ugyancsak havi 2.500 forintot talált indokoltnak. A matematika tárgyból való

külön óra havi kiadásaként 9.600 forintot fogadott el azzal, hogy ez heti két alkalommal óránként 1.200 forintos költséget jelent.

[17] A szabadidős és kulturális tevékenységgel összefüggésben 2.000 forintot, lakhatási költséggel kapcsolatosan 15.000 forintot, ruházkodással összefüggésben pedig 17.000 forintot fogadott el reális kiadásként.

[18] A gyermek betegségével kapcsolatos költség összegét évi 259.000 forintban, havi átlagban 21.600 forintban határozta meg. Ennek során figyelemmel volt a háromszori vérvétel 90.000 forintos díjára, az egyszeri vérvétel 59.000 forintos költségére, kétszeri ultrahang vizsgálat 30.000 forintos díjára és a négyszeri orvosi kontrollvizsgálat alkalmankénti 15.000 forintos összegére, így összesen 60.000 forintos díjat és 20.000 forint útiköltséget vett ennek során figyelembe. Az alperes részéről nem volt vitatott a felperesi tényállítás, miszerint a gyermeket az apa hozzájárulásával vitte helység2ra magánorvoshoz, illetve ugyanezen magánorvosi centrum keretében oldja meg a kontrollvizsgálatokhoz szükséges egyéb vizsgálatokat is.

[19] A betegség tényét a bíróság a felperes által csatolt orvosi igazolás alapján állapította meg, míg a jövőben felmerülő költségeket a felperes - alperes által nem vitatott - személyes előadása alapján rögzítette. A magánorvosi vizsgálatok igénybevétele jelentős többletköltséget eredményez a gyermek tartási költsége körében, azonban mind a szülők, mind a gyermek részére megnyugtató ellátást ez nyújt, a felek e többletköltség viselésére képesek jövedelmük alapján. A gyógyszerköltséget ezzel összefüggésben a bíróság 8.000 forintban találta indokoltnak.

[20] Az étkezés költségét 60.000 forintban, a vegyi áru, tisztálkodási szerek díját 4.000 forintban, fodrász költség, könyv, mobilfeltöltés, barátnők megajándékozásával kapcsolatos költségek 4.000 forintban történő meghatározását találta indokoltnak a bíróság, továbbá a gyermek iskolába, rendezvényre szállításával kapcsolatban felmerült útiköltséget havi 3.000 forintban fogadta el.

[21] A fentiek alapján összességében megállapította, hogy a 12,5 éves gyermek indokolt szükségleteinek biztosítása reálisan 154.866 forint havi kiadást jelent 2021. január 1-től kezdődően. A gyermeknek saját jövedelme nincs, ugyanakkor a tartásdíj mértéke megállapításánál az igénybe vett adójóváírást, illetve társadalombiztosítási ellátást figyelembe kellett venni, a bíróság levonásba helyezett 13.700 forint családi pótlékot és 10.000 forint adójóváírást, így a maradványként fennmaradt 131.166 forint kiadás fele összegének megfizetésére, kerekítve 65.000 forint megterítésére kötelezte az alperest.

[22] A 2019. október 1-től 2020. december 31-éig terjedő időre a bíróság a ténylegesen felmerült orvosi költséget számolta el 166.800 forint összeggel, így ezen időszakra vonatkozóan a gyermekkel kapcsolatos éves szükséges kiadás havi összege 146.166 forint volt, amelyből levonásba helyezte a 23.700 forintot. A fennmaradó 122.466 forint tartási költséget osztotta két felé, így erre az időszakra az alperest 61.000 forint kerekített összegű gyermektartásdíj fizetési kötelezettség terheli.

[23] A bíróság a fent megállapított összegeket találta a gyermek harmonikus személyiség- fejlődésének, kiegyensúlyozott nevelésének hosszútávú biztosításához kapcsolódóan felmerült reális költségeknek. A felperes által megjelölt összeg – figyelemmel a gyermek korára is –eltúlozott volt, ezért ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[24] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és az alperes által a személyl utónevű gyermek javára fizetendő gyermektartásdíj összegét 2019. október 1-től 2020. december 31-éig havi 61.000 forintról havi 76.000 forintra, 2021. január 1-től kezdődően havi 65.000 forintról havi 81.000 forintra módosította. 2019. október 1. és 2021. április 30-a közötti időre hátralékosná vált gyermektartásdíj összegét 595.000 forintról 884.000 forintra felemelte. Rendelkezett a perköltség- és illetékviselés mértékéről.

[25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, levont jogkövetkeztetése is túlnyomó részt helytálló.

[26] A jogerős döntés szerint tévedett az elsőfokú bíróság a gyermek betegségével kapcsolatos igazolt költségek elszámolásakor. Helytelenül járt el, amikor a 2021-től fizetendő gyermektartásdíjánál nem vette figyelembe, hogy az akkor irányadó időszakban 10 alkalommal kellett a gyermekkel helység2ra utazni, amely az alperes által is elfogadott alkalmanként 6.000 forint útiköltség alapján 60.000 forint. Számításba véve, hogy az elsőfokú bíróság a 60.000 forinttal szemben 20.000 forintot elfogadott, a gyermek betegségével kapcsolatos évi költség összege a megállapított 259.000 forint helyett 299.000 forint, amelynek havi összege 24.900 forint.

[27] Az elsőfokú bíróság a 2019. október 1-től igényelt tartásdíj megállapítása körében sem vette figyelembe, hogy a gyermekkel 7 alkalommal kellett a helység2i kezelésre utazni, ami alkalmanként 6.000 forint útiköltséggel 42.000 forint. Ezen összeg felszámítása is indokolt a keresettel érintett kiadások alapjának számításához.

[28] Fentiek alapján az indokolt szükséglet összege 2021. január 1-től 158.166 forint. A családi pótlék és az adójóváírás levonását követően ez 134.446 forintot tesz ki.

[29] A Ptk. 4:216. § (1) bekezdése szerint a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti. A pénzben ki nem fejezhető, a gondozó szülő által nyújtott természetbeni tartást úgy kell értékelni, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni. A pénzbeni kiadásoknak a szülők közötti egyenlő, fele-fele arányú elosztása a természetbeni tartás jogi fogalmának kiüresedéséhez vezetne. A másodfokú bíróság fentiek alapján a teherviselési arányt a felperes javára az alperes terhére 40-60 %-ban határozta meg. A 134.466 forint indokolt szükséglet 60 %-a kerekítéssel 81.000 forint.

[30] A 2019. október 1-je és 2020. december 31-e közötti időszakra az elsőfokú bíróság által megállapított tényleges szükséglet 166.800 forint, azonban a megváltoztatás a 7 alkalommal felmerülő, alkalmankénti 6.000 forint összegű útiköltségre figyelemmel további 42.000 forint hozzáadásával 208.800 forint. A havi szükséges kiadás összege 150.666 forint,

levonásba helyezve a családi pótlék és az adójóváírás összegét, a fennmaradó tartási költség 126.996 forint, amelynek a teherviselési arány szerinti havi összege kerekítve 76.000 forint.

[31] A másodfokú bíróság a 2019. október 1. és 2020. december 31. közötti időszakra az alperest terhelő gyermektartásdíj összegét 76.000 forintra, 2021. január 1-től fizetendő tartás összegét 81.000 forintra felemelte. Ennek figyelembevételével történt a hátralék kiszámítása 884.000 forint összegben.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

[32] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a felperes perköltség fizetésre kötelezésével.

[33] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 4:216. § (1) bekezdésében rögzített azt a szabályt, miszerint a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti, a pénzben ki nem fejezhető, a gondozó szülő által nyújtott természetbeni tartást úgy kell értékelni, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni, a gondozó szülő oldalán értékelendő természetbeni tartási kötelezettségekre is figyelemmel ezt az eltérő teherviselési arány megállapítása tükrözi (BH.2019.244.).

[34] A gyermeknek saját jövedelme nincs, ugyanakkor a tartásdíj mértéke megállapításánál az adójóváírást, illetve a társadalombiztosítási ellátást figyelembe kell venni.

[35] Ennek alapján a bíróság levonásba helyezett 13.700 forint családi pótlékot és 10.000 forint adójóváírást, így a fennmaradó 131.166 forint kiadásnak a fele összegére kötelezte az alperest, ami helytálló volt.

[36] Ezen helytálló okfejtést a másodfokú bíróság „megfejelte” azzal, hogy véleménye szerint az elsőfokú bíróság a gyermek betegségével kapcsolatos igazolt költség elszámolásakor helytelenül járt el, mivel az útiköltség összegét nem megfelelően számolta ki. Ezen túlmenően az alperes terhére 60-40 %-os teherviselésről döntött.

[37] A Kaposvári Törvényszék okfejtése téves, a Kúria korábbi határozatában ugyanis nem azt mondta ki, hogy útiköltség elszámolással a felperes javára a természetbeni tartás értékelése során különbözet jelentkezik, hanem azt, hogy a természetbeni tartási kötelezettségekre figyelemmel keletkezik bizonyos esetekben eltérő teherviselési arány, ez azonban nem az a tényállás.

[38] Hangsúlyozandó, hogy ezen útiköltségek úgy keletkeztek, hogy a helybeni gyógykezeléssel szemben a gyermeket a felperes helysége2ra hordta, ami orvosi szempontból nem volt indokolt, hiszen a kezelést helyben is el lehetett volna végezni alacsonyabb

költséggel, ami az alperes „teherviselési arányára” is kihatással lett volna. Ezt a téves jogerős ítéleti döntést a Kúriának kell orvosolnia.

[39] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására, és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

[40] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen tárta fel a történeteket, és a megállapított tényállásból a jogszabályoknak megfelelő következtetéseket vonta le.

[41] Álláspontja szerint az alperes felülvizsgálati kérelme egyrészt a benne hivatkozott jogszabálysértés tekintetében érdemi érvelést egyáltalán nem tartalmaz, másrészt az abban foglalt állítások is nehezen értelmezhetőek.

[42] A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a gyermek szükségleteit igazoló költségek körében az elsőfokú bíróság elmulasztotta figyelembe venni a keresettel érintett kiadások számításakor a gyermek betegségével kapcsolatos – és a perben a felperes által igazolt – olyan költségeket, amelyeket egyébként mind indokoltságában, mind összecszerúságában kifejezetten elfogadott az alperes az alapperben, és erre irányuló fellebbezéssel a későbbiekben sem vitatta.

[43] A Ptk. 4:216. § (1) bekezdése alapján a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti. A felperes keresetében e jogszabály rendelkezésére alapozva kifejezetten kérte, hogy a természetbeni tartás teljesítését értékelje a bíróság. Hivatkozott e körben a Kúria Pfv.II.22.071/2015. számú döntésére, amely szerint a természetbeni tartás értékelésének hiánya a jogszabályi előírás kiüresedéséhez vezet.

[44] A másodfokú bíróság helyesen és jogszerűen járt el, amikor a felperes természetbeni tartásra vonatkozó kötelezettsége teljesítését a hivatkozott jogszabályhely rendelkezése alapján és a bírói gyakorlatnak megfelelően értékelte eljárása során, és a megállapított tényállásnak megfelelően a szülők teherviselésének az arányát mérlegeléssel, a felperes javára 60-40 %-ban határozta meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[45] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[46] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[47] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt

ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ezen szabály alkalmazhatóságát részletezi az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatálybalépését követően történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. polgári jogegységi határozat folytán a Pp. alkalmazása körében megfelelően irányadó 1/2016. (II. 15.) PK vélemény is.

[48] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. §-ának megsértését nem állította, ezért jelen eljárásban is a jogerős ítéleti tényállás volt az irányadó.

[49] Az alperes kizárólag a Ptk. 4:216. § (1) bekezdését jelölte meg mint megsértett jogszabályhelyet, amely szerint a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő elsősorban pénzben teljesíti. Így kizárólag ezen jogszabályhely bíróságok általi megsértése lehetett jelen eljárás tárgya.

[50] Az alperes hivatkozott arra, hogy a családi pótlékot és az adójóváírást levonásba kellett helyezni, ezt azonban az eljáró bíróságok helyesen megtették, így jogszabálysértés nem történt.

[51] Az alperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a gyermek indokolt költségeit túlzottan magas összegben határozta meg, szemben az elsőfokú bíróság döntésével, ebben a körben azonban sem érveit nem terjesztette elő, sem konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg (Ptk. 4:218. §; Pp. 279. §). Ebből következően pedig ezen felülvizsgálati előadás sem volt érdemben vizsgálható.

[52] Az alperes a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség 60-40 %-os arányának megállapítását is sérelmesnek tartotta, erre nézve azonban nem vitatta a tényállást (Pp. 279. §), és konkrét érveit sem adta elő, ezért ezen előadása sem képezhette jelen eljárásban vizsgálat tárgyát.

[53] Az alperes vitatta a gyermek orvosi kiadásai magas összegét, jogszabálysértést azonban felülvizsgálati kérelme erre nézve sem tartalmaz, az eljárás során pedig maga is elismerte, hogy a szülők megegyezése folytán vette igénybe felperes helység2on a magánorvosi ellátást, amelynek költségeivel – beleértve az utazással felmerülteket is – az alperes tisztában kellett, hogy legyen, annak összecszerűségét fellebbezéssel sem támadta. Így ezen felülvizsgálati hivatkozás is alaptalan volt.

[54] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[55] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással felmerült költsége megfizetésére a Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdésének megfelelően. A felülvizsgálati eljárás költségének mértékét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján határozta meg azzal, hogy figyelemmel volt a felülvizsgálati eljárásban a jogi

képviselő által kifejtett munka mennyiségére (felülvizsgálati ellenkérelem készítése), valamint arra, hogy a Kúria az ügyben tárgyalás tartásának mellőzésével járt el.

[56] A pervesztes alperes köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerinti le nem rótt minimális mértékű felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére (81.000 forint – 65.000 forint = 16.000 x 12 = 320.000 forint pertárgyérték alapján).

[57] A további felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 420. §-a szerint.

Budapest, 2022. november 16.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Nyíróné Dr. Kiss Ildikó s.k. bíró